

til saavel § 1 som § 2. Der synes mig ikke at være noget at bemærke til de Frister, der anføres i Lovforslagets § 2, der staar: „Saadanne Udsættelser kan højst gives for 14 Dage ad Gangen og maa ikke udstrækkes over et Tidsrum af 8 Uger“. Disse Frister synes mig at være heldigt valgt, men i øvrigt vil der om disse som om andre Ting kunne forhandles i det Udvalg, der vil blive nedsat om Sagen. I det hele maa jeg anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling og til Fremme.

Jeg skal dernæst gaa over til at gøre nogle Bemærkninger angaaende Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i den hidtil gældende Lov om Tvangsakkord udenfor Konkurs. Dette Lovforslag synes at være af ikke ringe Betydning, og det ser jo ogsaa ud til, at dets Fremsættelse har vakt en vis Opmærksomhed i de interesserede Kredse, der synes at være kommet forskellige Meninger frem om Betimeligheden af forskellige Bestemmelser i Lovforslaget. I § 1 tages der fornemmelig Sigte paa Landbruget, men dette er i og for sig ikke noget nyt, ogsaa under den hidtil gældende Akkordlov har Landbrugets Mænd kunnet opnaa Tvangsakkord udenfor Konkurs, men dette Akkordinstitut er for saa vidt ikke blevet videre benyttet, og hertil kan der vel gives forskellige Grunde. Man kan tænke sig, at de relativt gode Tider for Landbruget i de Aar, der er gaaet siden Lovforslagets Vedtagelse i 1905 og indtil nu, har bevirket, at der ikke har været saa meget Brug for et saadant Akkordinstitut. Dernæst er der ogsaa den Omstændighed, at Prioritetsforholdene i Landbruget er adskilligt anderledes end Forholdene for Købmænd og Haandværkere. Landbrugets Drift er saaledes, at Prioriteringen omfatter foruden den faste Ejendom næsten undtagelsesfrit ogsaa Besætning og Driftsinventar samt Produktbeholdning, og det vil sige, at da Pantekreditor er undtaget fra Reglerne om Akkord udenfor Konkurs, vil der ikke være ret meget i Behold af Debitors Aktivmasse til Fyldestgørelse af Akkordsummen; men heri kan der vel i og for sig ikke gøres nogen Ændring ved dette Lovforslags Vedtagelse. Som Lovforslaget er formet, kan man vel gaa ud fra, at det Udvalg, der bliver nedsat til at beskæftige sig med eventuelle Andragender om Akkord, ogsaa i nogen Grad vil kunne beskæftige sig med Prioritetsforholdene. I alt Fald har de efter Lovforslaget en Ret til og en Pligt til at be-

skæftige sig med de Pantefordringer, hvorfor der ikke er fuld Dækning.

Den tredie Grund til, at Akkordinstitutionen ikke er blevet videre anvendt i Landbruget, er vel nok den, at der for dets Vedkommende har manglet et tilrettelæggende Mellemed, saaledes som man har det med Hensyn til handlende og Haandværkere. Her findes der ikke saa faa Akkordforeninger og Kreditorforeninger, der næsten uden Undtagelse har foretaget de tilrettelæggende Handlinger, inden Akkordforslaget er kommet til Skifterettens Behandling. Og jeg gaar ud fra, at hvor mange frivillige Akkorder opnaas uden Skifterettens Mellekomst, har vel ogsaa disse Kreditorforeninger haft deres Andel. Paa denne Mangel med Hensyn til Landbruget raades der Bod i Lovforslaget, idet der i § 1 er tænkt indført et saadant Mellemed, der vil kunne ordne Forholdet for Landbrugere, der maatte søge Hjælp til en Akkordordning, enten den nu er frivillig, eller Sagen ordnes af Skifteretten. Det foreslaas i § 1, at der i hver Retskreds udenfor København og Frederiksberg skal oprettes et Udvalg, der skal bistaa Ejerne af Landbrugsejendomme ved Akkord. Udvalget skal bestaa for det første af Skifteforvalteren, altsaa Civildommeren, hvor der kun er een Dommer, og Straffedommeren, hvor der er baade Civildommer og Straffedommer. Han skal bistaa af 4 landbrugskyndige Mænd, der udnævnes henholdsvis af Landbo- og Husmandsforeningerne, 2 af hver. Det forekommer mig, at det er en heldig Bestemmelse, at der indrettes et Akkordudvalg i hver Retskreds, for det vil jo til sidst gaa saadan i mange Tilfælde, hvor Akkord ikke opnaas frivilligt, men skal til Behandling ved Retten, at det netop bliver den lokale Skifteforvalter, som faar Sagen til Behandling. Mit Parti finder heller ingen Anledning til at gøre nogle Bemærkninger til Udvalget af de landbrugskyndige Medlemmer. Vi finder det meget passende, at disse foreslaas dels af Landboforeningerne og dels af Husmandsforeningerne.

I Forslaget til en § 2 b. er der en Bestemmelse om, at Ministeren skal have Bemyndigelse til efter Andragende af vedkommende Erhvervsorganisation at indføre en lignende Bestemmelse for andre Erhvervsgræne end Landbruget, og Regelen skulde saa anvendes paa samme Maade som med Hensyn til Landbruget, idet vedkommende Erhvervsorganisation skulde ud-